

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert I — B 6530 THUIN (Belg.)

FCI standartas Nr. 228 / 03.06.1998 / EN

AFGANŲ KURTAS

KILMĖS ŠALIS: Afganistanas

GLOBOJANTI ŠALIS: Didžioji Britanija

GALIOJANČIO STANDARTO ORIGINALO PASKELBIMO DATA:
1987 m. birželio 24 d.

PASKIRTIS: medžioklė vadovaujantis rega

FCI KLASIFIKACIJA: 10 grupė. Kurtai
1 skyrius. Ilgaplaukiai arba karčiuotieji kurtai
Neturi darbinės klasės

BENDRA IŠVAIZDA: palieka stiprumo ir orumo, darančio su greičiu ir jėga, įspūdj. Išdidžiai pakelta galva.

ELGESYS IR TEMPERAMENTAS: veislei būdinga rytietiška išraiška. Afganų kurtas žiūri ir, atrodo, permato kiaurai. Orus ir abejingas šuo, kartais žiūrintis veriančiai piktu žvilgsniu.

GALVA:

VIRŠUGALVIS:

Kaukolė: ilga, ne pernelyg siaura, su iškilium pakaušiu. Proporcinga ir užbaigta ilgu viršugalviu.

Perėjimas tarp kaktos ir snukio: neryškus.

PRIEKINĖ GALVOS DALIS:

Nosis: pageidautina juoda, šviesaus kailio šunų gali būti kepenėlių spalvos.

Snukis: ilgas, tvirti nasrai.

Žandikauliai ir dantys: žandikauliai tvirti, taisyklinga ir užbaigta žirkliška sankanda, t.y. viršutiniai dantys glaudžiai apima apatinius dantis ir yra statmeni žandikauliams. Leistina ir repliška sankanda.

Akys: pageidautina tamsios, tačiau gali būti ir aukso spalvos, beveik trikampės, išoriniai kampučiai pakelti kiek aukščiau.

Ausys: išaugusios žemai ir toli, priglautos prie galvos. Apaugusios ilgu šilkinium plauku.

KAKLAS: ilgas, tvirtas, oriai iškelta galva.

KŪNAS:

Nugara: tiesi, vidutinio ilgio, raumeninga.

Juosmuo: tiesus, platus ir santykinai trumpas.

Kryžius: nuožulnus. Klubų kaulai gan ryškūs ir toli vienas nuo kito.

Krūtinė: pakankamai iškilūs šonkauliai ir gili krūtinės ląsta.

UODEGA: ne pernelyg trumpa, išaugusi žemai, galiukas riestas, judant pakelta, negausiai apaugusi.

GALŪNĖS

PRIEKINĖS GALŪNĖS: tiesios ir kaulingos, žiūrint iš priekio - išaugusios tiesiai iš menčių.

Mentės: ilgos ir nuožulnios, atloštos, raumeningos ir stiprios, tačiau neapkrautos.

Alkūnės: priglautos prie krūtinės, nenukreipti nei į vidų, nei į išorę.

Čiurnos: ilgos ir elastingos.

UŽPAKALINĖS GALŪNĖS: galingos. Pakankamai didelis atstumas tarp klubo ir kulno, tačiau santykinai trumpas atstumas tarp kulno ir pėdos.

Keliai: taisyklingai sulenkti ir pasukti.

Pridėtiniai pirštai: gali būti pašalinti.

PĖDOS: priekinės pėdos stiprios ir labai didelės (ir ilgio, ir pločio atžvilgiu), apaugusios ilgu plonu plauku, pirštai išgaubti. Pėdos tvirtai remiasi į žemę. Užpakalinės pėdos ilgos, tačiau ne tokios plačios kaip priekinės, apaugusios ilgu plonu plauku.

ŽINGSNIS IR JUDESIAI: laisvi ir spyruokliuojantys, itin tikslūs.

KAILIS

PLAUKAI: ilgi ir labai švelnūs ant šonkaulių, priekinių ir užpakalinių galūnių ir šonų. Suaugusių šunų – nuo pečių link užpakalinės dalies bei palei nugarą plaukas trumpas ir prigludęs. Nuo galvos priekio link užpakalinės dalies plaukas ilgas, aiškiai išreikštu šilkinium viršugalviu. Ant snukio priekinės dalies plaukas trumpas. Ausys ir kojos gerai apaugusios. Čiurnos gali būti plikos. Kailis turi būti išaugęs natūraliai.

SPALVA: priimtina bet kokia spalva.

DYDIS: idealus dydis: šunys 68-74 cm (27-29 coliai); kalės 63-69 cm (25-27 coliai).

TRŪKUMAI: bet koks nukrypimas nuo aukščiau išvardintų punktų turi būti vertinamas kaip trūkumas, kurio rimtumas kvalifikuojamas tiesiogiai proporcingai nukrypimo laipsniui.

PASTABA: Patinai privalo turėti dvi akivaizdžiai normaliai išsivysčiusias sėklides, visiškai nusileidusias į kapšelį.